

K Ö N Y V I S M E R T E T Ő

Lovas Gábor –
Nosztrai Judit

MÁS KÁRÁN

Munkavédelemről
munkáltatóknak

Munkaadók és
Gyáriparosok
Országos Szövetsége, 2007

Nagyon fontos, a szó legvalószínűbb értelmében közérdeket szolgáló tanulmányt adott közre az MGYOSZ. A címe a munkáltatóknak ajánlja, de a belőle kiolvashatók a munkavállalók számára éppúgy hasznosak, mint mindenkinek, aki számára fontos a társadalom jó működése.

Érdeemes hideg elemzőként belegondolni abba, milyen érdekeik fűződnek ahhoz, hogy a munkáltatók védjék a dolgozóikat a munkahelyi balesetektől és károsodásoktól. Természetesen erre sarkallja őket, ha éreznek a dolgozóik iránt felelősséget – és ez még nem a jogszabályok által létesített felelősséget jelenti, még csak nem is a közmegejtélésükből adódót, hanem a lelkiismeret –, és fontos számukra, hogy nyugodt legyen a lelkiismeretük. Erőteljesebb késztetést jelent már, ha az üzemi balesetek, egészségkárosodások megzavarhatják a cégnél a munkabékét. A munkáltató ekkor már a profitját védi azzal, hogy igyekszik ezt elkerülni, így számára már gazdasági megfontolások alapján is ésszerű, hogy áldozzon (valamelyest) a munkavédelemre. A többnyire legerősebb késztetés, sőt kényszer a modern államtól jön, amely kötelező normákat hoz a munkavédelemre, és – jó esetben

jelentős mértékű – büntetésekkel, egyéb szankciókkal sújtja azok megsértőit; ebből következően már erősebb gazdasági megfontolások is arra ösztönzik a munkáltatókat, hogy anyagi erőforrásokat áldozzanak ennek elkerülésére.

Mindezek alapján azt mondhatnánk, hogy e kötetnek már a címe és alcíme is mindent elmond, ami ahhoz kell, hogy a munkáltatók kapkodjanak érte. Elvégre a bölcsesség legjavához tartozik, hogy más kárán tanul az okos, az okos vállalatvezető pedig azt is tudja, hogy sokkal kifizetődőbb átvenni mások jól bevált megoldásait – főként, ha azokat ingyen adják –, mint sok munkával és több-kevesebb bukdácsolás árán kitalálni maguknak ugyanazt. Ez pedig éppen abban segíti a munkáltatókat, hogy a számukra is a lehető legkedvezőbb úton és áron jussanak el ahhoz, hogy a vállalatuknál a munkavédelem helyes gyakorlatát valósítsák meg.

A kötet rövid, ugyanakkor sok, tudni érdemes ismerettel szolgáló áttekintésből és esettanulmányból áll. Ezek stílusa egyszerre célrátörő és világos, kitűnően követhető (nem meglepő, hiszen Lovas Gábor kitűnő szakíró). Hozzájuk jogi, szakmai magyarázatok csatlakoznak, amelyek igen jelentős mértékben segítik a megértésüket és a témában való tisztánlátást. Első fejezete az egységes munkavédelmi hatóság megteremtését mutatja be, a leginkább hiteles módon, az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelet munkavédelmi elnökhelyettesének szavaival, a vele készített interjú segítségével. Ezt követően „Aki mindenért felel” fejezetcímmel egy munkavédelmi

koordinátor beszél a munkájáról, alapos betekintést adva e feladatkör ellátásának tartalmába és jelentőségébe. Az ezt követő fejezet eleje egy konkrét szakterületről, a felvonókkal kapcsolatos munkavédelemről szól, majd az építőipar aktuális munkavédelmi helyzetét elemzi. „Amiért semmi sem drága” címmel szól az újabb cím az életvédelemről és a balesetelhárításról. Mottója: az Európai Unió irányelvei szerint 2007 és 2012 között 25%-kal kell csökkenteni a halálos munkahelyi balesetek számát. „Munkavédelem vállalkozásban” – ez a fejezetcím önmagáért beszél, és különösen izgalmas témát takar. „Szerszámgyár – barna mezőben” – igen fontos témakörként ez arról szól, hogy a lerobbant, volt gyárak helyén létesített üzemek nehezebb helyzetben vannak, mint a zöldmezős beruházásban létrehozott új létesítmények, mivel adott, örökölt helyzethez és feltételekhez kell igazodniuk, vagy legalábbis azokból kiindulniuk. „Veresegyházon gyökeret vert az ok-fa” – ami persze nem növény, hanem a tisztánlátást és a célszerű intézkedést segítő, elemző eszköz. Szakmai értékét tanúsítja, hogy vezető világcégek alkalmazzák. „Egységes követelmények” – munkavédelem az ország egyik legnagyobb kereskedelmi üzlethálózatát működtető cégnél. „Felelősség a munkavédelemért” – összefoglaló értékelés a Munkabiztonsági és Foglalkoztatás-egészségügyi Szövetség elnökétől. Hogy semmiképpen se a magunk kárán tanuljunk, és főként ne okozunk kárt, bajt a munkavállalóinknak.

(O. P.)